

EL LLENGUATGE

La relació

Ni el Diccionari Fabra ni la Gran Enciclopèdia Catalana no indiquen, a l'article «relació», l'existència de cap locució prepositiva formada amb aquest substantiu com a component bàsic (i reforçat, és clar, amb una o dues preposicions febles). De fet, les frases o locucions prepositives, enteses en un sentit molt ampli, és a dir, els conjunts de mots que poden ésser usats amb el mateix valor que una preposició, són innumbrables, es pot dir que indefinits, i és natural, per tant, que cap repertori no reculli totes les que es poden formar, o totes aquelles a les quals podem atribuir aquesta categoria. El cas és, però, que el substantiu *relació*, a causa del seu significat, té un paper important en la funció prepositiva, que és, efectivament, una funció de relació, i ens importa, per tant, de precisar quines són les seves possibilitats en aquest camp, o dit altrament, amb quines preposicions febles es combina per a la formació de frases prepositives.

Per mitjà d'un exemple, *En relació amb això, crec que no podem fer-hi res*, la Gran Enciclopèdia ens assenyala l'ús del conjunt *en relació amb*, que podem considerar com una autèntica locució, amb un valor equivalent o, si més no afi, a *quant a* o *pel que va*: *Quant a això...*, *Pel que fa a això...* Tenint en compte la freqüent confusió entre les preposicions *en* i *amb*, a causa, especialment, de la pronunciació idèntica que tenen en molts parlars, importa, com hem dit, de fixar els components d'aquesta frase prepositiva. En dos exemples del Fabra, que recull la Gran Enciclopèdia, *L'estil no està en relació amb l'assumpte* i *Posar una persona en relació amb una altra*, trobem *relació* combinat amb les mateixes preposicions, encara que

ja no diríem, en aquests casos, que formen cap locució.

Cal encara posar en relleu, però, el conjunt *amb relació a*, al qual sembla també possible d'atribuir categoria de locució, sense exemples ni al Fabra ni a l'Enciclopèdia (a l'article «relació»), però que trobem en moltes de llurs definicions, enllaçant dos grups nominals o afins i indicant que hom es refereix a la condició de la persona o cosa designada pel primer determinada per la relació que observa amb les que designa el segon. Els exemples següents són del Fabra: *Branca amb relació a la flor o fruita que porta* («brancada»), *El qui rep ensenyament, amb relació a qui el dona...* («alumne»), *El padri de batejar o confirmar*, etc.